

COUPE

BUN DAR SCUMP
ORI BUN ȘI SCUMP?

O montare interesantă și plină de îndrăzneală avea premiera la Avignon în iulie 1988. Este vorba de **Hamlet**, piesă pusă în scenă de regizorul Patrice Chéreau cu Gérard Desarthe în rolul titular. La doi ani de la premieră, patru premii Molière recompensează o carieră triumfală. În total, 137 de reprezentații și 140.000 de spectatori. Care a fost prețul acestei montări? „Nu mi-e rușine să spun că **Hamlet** este un spectacol de mare clasă”, mărturisește Philippe Coutant, director adjunct la teatrul din Nanterre — Amandiers. Numai punerea în scenă și prima reprezentare au costat 17 milioane de franci. Pentru decorul lui Richard Peduzzi — o extraordinară platformă de lemn — a trebuit o sumă de 1,8 milioane. Pentru costume 500.000, pentru efectele speciale 350.000, iar pentru cei 22 de actori — 1,6 milioane franci. Total — 4,3 milioane cheltuite înainte de premieră.

Odată montat, spectacolul a început să fie „exploatat”. Și, paradoxal, aici a costat cel mai mult, pentru că de la Nanterre la Villeurbanne sau Grenoble a trebuit plătit transportul decorului, al echipei, cazarea și bineînțeles salariile. Încă 13 milioane de franci. Din fericire **Hamlet** a avut succes și s-a jucat cu săli arhipline, aducând 12 milioane de franci. La sfârșitul reprezentațiilor, în 1990, spectacolul era în deficit cu 5 milioane. 5 milioane ar putea părea enorm, însă același deficit îl înregistrează orice montare obișnuită dintr-un centru național de teatru, care însă nu va atinge niciodată uimitoarea cifră de spectatori pe care a înregistrat-o **Hamlet**.

Fără girul regizorului Patrice Chéreau, astăzi n-am fi putut vorbi decît despre o montare monstruoasă. În acest fel însă, putem vedea adevăratul preț al teatrului. □ **Anca Platu**

BICIUL ȘI REPLICA

Într-una din zilele în care bucureștenii, terorizați de bandele lui Ceaușescu, făceau un control riguros la intrările în metrou, lui Romulus Vulpescu, actualul director al Teatrului Mic, i s-au cerut buletinul și carnetul de partid (acesta din urmă pentru a i se da, firește, foc). Cu aerul său de haiduc intelectual, traducătorul lui Villon a ținut să atragă atenția controlorilor: „Sînt nemembru de partid încă din ilegalitate”.

Actorii de la Teatrul Mic, care s-au temut (sau nu) de biciul lui Dinu Săraru, să se teamă **totuși** de replica dramaturgului Vulpescu! Are șfichiul mai subțire. □ **Ariel**

DE CEE

AȚI ACCEPTAT SĂ
FIȚI DIRECTOR LA:

